

ning i modersmålet, fordi det formodes, at de vil vende tilbage til deres oprindelsesland. Det var forudsætningen.

Dette er ikke den situation, som vi befinder os i i dag. Langt de fleste bliver i Danmark, det ved vi, og har langt mere brug for mere dansk-undervisning. Og formuleringen i det direktiv, som ministeren omtalte, siger kun, at medlemsstaterne forpligter sig til at udfolde bestræbelser osv. osv.

Dér, hvor der ifølge Kommissionen vil være tale om overtrædelse, er, hvis forældrene f.eks. skal betale for undervisningen. Og det er noget helt andet end det, ministeren lægger op til. Det er bare lige for at sætte det på plads, når vi nu kører videre i debatten, at det her EF-direktiv skal man ligesom udlægge også med hensyn til de ting, der er kommet fra Kommissionen om, hvordan man mener, det direktiv skal forstås.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Grunden til, at jeg tager ordet allerede nu, er diskussionen, der kører om folketingsbeslutningen fra 1992, der handler om, hvorvidt der foreligger en ny situation, hvor de, der lavede den beslutning dengang, ønsker at lave den om.

Dér kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren og Venstres ordfører, som jo var med i den beslutning, om det, at der er stillet et forslag nu her fra Venstre sammen med andre partier om at ændre på den beslutning, skal forstås sådan, at de ønsker at ophæve folketingsbeslutningen fra 1992. Det er jo sådan set vigtigt for den videre debat.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Socialdemokratiet afviser de foreliggende lovforslag og beslutningsforslag. Det kan vi gøre alene med henvisning til ministerens bemærkninger om igangværende undersøgelser på området, som vi også mener vi bør afvente resultaterne fra.

Jeg kan tilføje, at vi kan frygte, at en udlægning til kommunerne af beslutningen om, hvorvidt der skal gives modersmålsundervisning eller ej, vil medføre, at undervisningen vil blive nedlagt nogle steder. Det vil give en forskelsbehandling, som vi ikke finder acceptabel. Vi ønsker ikke en forskelsbehandling i folkeskolen. Selvfølgelig er vi af den opfattelse, at den modersmålsundervisning, der gives, er en kvalitetspræget undervisning. Det siger jeg som kommentar til Enhedslistens forslag.

Men vi mener, at det skal være op til kommunerne at fastsætte niveauet i modersmålsundervisningen såvel som i anden undervisning, når de ellers holder sig til de centralt givne regler. Det vil ikke være rimeligt, hvis vi fra Folketingets side skulle fastlægge en særlig prioritering mellem denne undervisning og den øvrige undervisning i folkeskolen.

Lad mig tilføje, at vi i Socialdemokratiet er mindst lige så optaget af kvaliteten og omfanget af den danskundervisning, vi tilbyder de etniske minoriteter. Vi gennemførte i sidste samling et lovforslag næsten efter Socialdemokratiets program gående ud på at give kommunerne adgang til at give tilbud om førskoleindlæring til tosprogede børn.

Vi håber, at kommunerne vil udnytte disse muligheder, så eleverne så nogenlunde kan dansk ved skolestart. Det tillægger vi stor værdi, også for de danske børn og i det hele taget for den undervisning, der skal foregå i de klasser, der har flere etniske minoriteter blandt de danske.

Vi har sådan set ikke noget imod, at børnene bliver tosprogede, slet ikke, eller tværtimod. Men forudsætningen for tosprogethed er da, at de også kan dansk, og vi tillægger altså danskindlæringen stor betydning, som det er fremgået af mine bemærkninger. Men vi afviser altså forslagene.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Under den tidligere debat, som jeg ikke skal gå mere i dybden med, hørte vi Socialdemokratiets ordfører, der klart og tydeligt i en dialog med den konservative ordfører, hr. Frank Dahlgaard, meddelte, at bl.a. med hensyn til klassekvotienten i folkeskolen er det jo kommunerne, der skal afgøre det. Kommunerne skal ligesom have lov til mest muligt, også med hensyn til niveauet osv., som vi nu diskuterer.

Det lyder flot, alle disse ord om, at alt skal lægges ud til kommunerne. Når det drejer sig om det her forslag fra bl.a. Fremskridtspartiet, Venstre og De Konservative, så tager man åbenbart afstand fra det. Og jeg synes, at den frugtbare debat, der har været, også – det skal erkendes – i Socialdemokratiet, omkring modersmålsundervisning, skal imødekommes positivt fra andre partier her i salen, for de meldinger, der er kommet frem, har jo været utallige.